

L'aplec del Remei

(FRAGMENT D'UN POEMET INÈDIT)

Quina gentada que es veu!...

Ja apunta l'aua somrient;
ja es va enrogint la celistia;
ja daura el sol radiant
els cimals de la masia.
Ja del campanar se sent
la veu, que als creients convida,
i per serrats i viaranys
passa gent que va a oir missa.
L'oreig fresquívol, suau,
plantes i flors acarícia,
i com perles i diamants
gotes de rosada brillen,
sobre les plantes i flors,
que exhalen olors divines
i al fondre's al bes del sol
han donat esclats de vida.

En el mas, tot va enrenou
ja de des d'ahir a migdia,
i ara el servei té tot llest
el què cal, per' la sortida.
La tartana, ja està a punt;
els infants salten i brinquen,
que avui estaven desperts
just apuntava el nou dia;
i en Pep va cridant-los tots
perquè la mula ja frissa.
Ja han pujat; ja del rieral
bo i trotant, n'han passat via;
i ja carretera amunt
se'n va tota la família:
l'àvia, els avis i els infants,
junt amb Josep i Maria,
a la Verge del Remei
a fer promesa visita.

Quina gentada que es veu!
i, quin esclat d'alegria!
El sol ho fa brillar tot.
En Pep toca la *Petita*,
perquè vol ser dels primers,
i bo i enraonant, vigila,
que no fos cas que tornés
en tristesa, l'alegria.
Els carros hi van a cents!
A centes les comitives!
Que de lluny i de l'entorn
cap a Caldes van fent via,
i a la Reina del Vallès
porten ofrenes molt riques
promeses amb tot el cor,
en les hores d'ansia viva,
per' fer sortir del perill
a n'algún de la família

La NOTARIA de
D. Manuel Gatell i Solà
i
l'Arxiu general de protocols d'aquest
Partit judicial
s'ha traslladat al Carrer d'en Clavé, 31
(Casa Torredadella)

que a la Verge del Remei
té tot hora en gran estima.

A Caldes entren suats,
els que a peu fan la sortida;
passen els carros volant,
per l'hospitalària vila;
i Caldes els reb amb goig,
Bé prou que ho diu l'alegria
dels que en portes i balcons
contemplen les comitives.
Còm que van a visitar
a sa verge preferida!
I els calderins són devots
i agraeixen la visita.
En Pep ha entrat a comprar
dos blandons de quatre lliures,
tornant a pujar corrents;
i acarontant la *Petita*,
se'n van tots dret al Remei,
passant, volant, per la vila
puix s'acosta el bell moment,
esperat de fa tants dies,
per fer la presentació
dels dos infants, a Maria.

I, quina munió que es veu,
ensà i enllà de l'hermital!
Des de dins va sortint gent
com processó de formigues;
i altra processó hi va entrant
sense parar-s' gens ni mica,
amb silenci respectuós,
i devoció ben sentida,
que allí les bromes s'han fos;
la gent, no està per a riure.
Sab que va al temple de Déu
i la fè es veu reflectida,
en la cara dels creients,
al moment d'entrà a l'hermita.

L'altar major sembla un Cell
Hi ha el sol, a dins, que hi brilla,
puix, que tanta resplandor
és la imatge del sol viva:
no es pot mirar fit a fit,
que qui ho fes, prou cegaria.
De cera, no n'hi cap més.
La fè enguany ha fet cullita!
Perquè el devassall de llum,
i l'esclat d'olors tant fines
de les flors, que hi són a mils,
han fet un jardí a Maria,
que és tot llum, com la del Cel,
i d'essències font divina.

La Verge, en son camaril,
tota de joies guarnida
somriu a tots els devots,
agraïnt-los la visita;
i ara en Pep, amb sos dos fills,
amb sa mare, amorosida,
que els porta un a cada mà,
i els demés de la família,
fan ofrena dels blandons,
amb pregària tan senzilla,
que la Verge i el seu Fill
els hi han tornat a somriure,
bo i dient: —Déu vos ho pag'
bona gent de la masia.

Còm se diverteix la gent!
No es veu res més que alegria!

Pels serrats i pels torrents
mireu-los, còm s'aprofiten!
Les fumerades arreu;
arreu, olors les més fines,
i arreu, a terra asseguts,
fent rotllos, les comitives
les cassoles van buidant
de viandes exquisides.
De pollastres i conills
se n'ha fet gran degollina;
i les botes del recó,
han sofert *mortal ferida!*
Sort que ara les guarirem
amb vi de nova cullita
que bullit i més bullit
és molt bona medecina
que retorni l'esperit
i en sí porta l'alegria.

Aquí, els uns ja han acabat,
allà, encar' altres xerriquen;
aquí, els uns canten amb pler,
cançons honestes, boniques;
més enllà d'altres, ballant,
fan glatir de gelosia
als concus, que són vells ja
i tristos passen la vida.
Allí, sota un roure, hi ha
la colla de la masia,
que tots mengen amb dalit,
i els infants salten i brinquen;
que quan se té el ventrell plè,
és quan s'està per follies:
que el ventre porta les comes;
la butxaca, l'alegria!

El torrat ja es va acabant;
el sol ja de tròs no pica.
—Aul, que es hora d'enganxar;
que la mula està que es frisa.

Ja han pujat; ja tots contents
han dat gràcies a Maria,
passant per Caldes volant
entre un esclat d'alegria
i anant carretera enllà,
per entre les comitives
que porten el goig al cor,
arriben a la masia,
abans de pondre's el sol,
satisfets de la sortida.
— I... tal dia farà un any, —
l'hi diu l'àvia a la pubilla,
mentres als dos infantons
petoneja, amorosida.
I, rodant-li cara avall
dues llàgrimes sentides,
a la Verge del Remei
encomana la família.

ESTEVE GARRELL

Impremta Garrell

TALONARIS
PER A LA RIFA DE NADAL

Adobs químics
Importació de primeres matèries

Superfosfats minerals : Sulfat amoníac : Nitrat de sosa
Sals potàssiques : Sofres : Sulfat de coure, etc., etc.

Fabricació especial de matèria orgànica a Canovellas
Compra i venda de Cereals i Farines
Aigües potables per a arrendar

Guano

MARCA DE

Vallesà

FABRICA

LLUÍS SERRA I GUARDIA
GRANOLLERS DEL VALLÈS

Fàbrica: Carrer de Barcelona : Despatx central: Riçoma, 79 i 81

SUCURSAL A LES FRANQUESES : Telèfon 145